

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa

budynek mieszkalny (ob. mieszkalno-usługowy)

2. Czas powstania

1851 - 1890, przeb. 1891 - 1914; po 1945 r.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

ul. Górna 9
13-200 Działdowo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie

powiat: działdowski

gmina: Działdowo

obręb: 0001 Działdowo
działka nr: 1206

6. Formy ochrony

Ustawa z d. 23.07.2003 o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (art. 7)
- Założenie Urbanistyczne Starego Miasta Działdowa - decyzja z 22.08.1960r. (A-530)

Ustalenia ochrony w MPZP Miasta Działdowo - Uchwała nr XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w Działdowie z 24.05.2002r. wraz z późniejszymi zmianami

Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo budowlane (art. 39. ust. 3)
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: grudzień 2013r.

Anna Ulejewska

9. Fotografia dodatkowa	10. Opis architektoniczny Obiekt założony na planie prostokąta o zwartej bryle, 2-kondygnacyjny, z użytkowym poddaszem. Obiekt murowany otynkowany, całkowicie przebudowany. Dach dwupołaciowy, podniesiony o kondygnację, kryty blachą. Fasada 3-osiowa podkreślona cokołem i poprzedzona 3-stopniowymi schodkami; dekorowana gzymsem kordonowym i wieńczącym. Na drugiej kondygnacji balkon z metalową balustradą współczesną dekorowaną blaszanymi rombami. Stółarka: na pierwszej kondygnacji drzwi do części mieszkalnej drewniane, dwuskrzydłowe, płycinowe z nadświetlem w formie prostokąta podzielonego na 4 pola. Okna: na pierwszej kondygnacji prostokątna witryna, na drugiej kondygnacji okna jednoskrzydłowe, PCV i drzwi balkonowe, jednoskrzydłowe, PCV. Na poddaszu małe poziome okna dwuskrzydłowe, PCV.
12. Historia miejscowości lub obiektu Działdowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; dogodne położenie implikowało dobre kontakty handlowe; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r. miasto odbudowano wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy miasta opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i skromniejszy A.Goerke. W 1915r. zatwierdzono plan odbudowy F.Kahma. Po zniszczeniach I WŚ architektoniczne wytyczne odbudowy miasta nadał H.Muthesius.	11. Stan zachowania Obiekt całkowicie przebudowany. 13. Uwagi Przywrócić cechy historyczne obiektu.